

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน โลกได้พัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงและรวดเร็วไปสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ประเทศต่างๆ ในโลกต่างก็มุ่งปรับความพร้อมของตัวเองเพื่อต้อนรับการเปลี่ยนแปลงของโลกที่กำลังจะเกิดขึ้น

สังคมไทยก็เช่นกัน เราต้องยอมรับว่า สังคมของเรามีปัญหาภายในที่สั่งสมกันมาเป็นเวลานาน ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และการที่จะสร้างสังคมของเราให้มีความพร้อมที่จะก้าวเข้าสู่การแข่งขันใน โลกยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือของคนทั้งสังคม เพื่อช่วยกันคิดค้นหาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับสังคมไทย

“กระแสการปฏิรูป”ที่กำลังเป็นที่กล่าวขวัญกันอย่างกว้างขวางในยุคปัจจุบันก็เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความสนใจและความพยายามของคนไทย (พินดารวจโท ทักษิณ ชินวัตร อ้างถึงใน เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2540)

ปัญหาใดๆก็ตามที่เกิดขึ้นในสังคมล้วนมีความเกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยงกัน การแก้ปัญหาเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง เพราะปัญหานั้นเชื่อมโยงกับบริบทด้านอื่นๆด้วย การแก้ปัญหของประเทศไทยผ่าน การ “ปฏิรูป” จะเกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด จำเป็นต้องเกิดจากการ “ปฏิรูปครบวงจร” ในลักษณะ 3 ประสาน คือ การปฏิรูปคนที่เกี่ยวข้อง การปฏิรูประบบที่เกี่ยวข้อง การปฏิรูปบริบทที่เกี่ยวข้อง (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2540:1)

จากปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ทำให้เกิดแนวคิดในการปฏิรูปสังคมเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเริ่มมีการนำเสนอเนื้อหา ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับ นโยบายจัดระเบียบสังคม เพื่อแจ้งให้สาธารณชนได้รับรู้ถึงนโยบายใหม่นี้ ซึ่งเริ่มเผยแพร่กันอย่างจริงจัง เมื่อเดือนมิถุนายน 2544 โดยการแก้ไขเริ่มจากการกวาดล้างสถานบริการและการแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นเรื่องแรกๆ

“สิ่งที่ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของสภาพสังคมปัจจุบันก็คือปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่มีแนวโน้มสูงขึ้นมากจนน่าเป็นห่วง โดยเฉพาะปัญหายาเสพติดนี้ได้แพร่ระบาดไปยังกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ได้ไปเที่ยวสถานบริการต่างๆ ซึ่งเป็นสถานที่ต่อแหลมต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด นอกจากนี้สถานบริการหลายแห่งยังตั้งอยู่อย่างกระจัดกระจายไม่เหมาะสม ก่อให้เกิด

ปัญหาความเคียดร้อนรำคาญแก่ราษฎรที่มีบ้านเรือนอยู่ใกล้คังนั้น การเข้าไปควบคุมดูแลมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างเคร่งครัดจึงเป็นการแก้ไขปัญหาเสพติด และปัญหาสังคมอีกทางหนึ่งด้วย” (จดหมายข่าว สป. มท.ฉบับ เดือนมีนาคม 2545)

นายประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีนโยบายในการนำระบบการจัดโซนนิ่งสถานบริการมาบังคับใช้ทั่วประเทศ เพื่อให้ง่ายต่อการควบคุมและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยได้วางแนวทางในการวางผังในลักษณะ โซนนิ่ง กำหนดจุดหรือบริเวณถนนที่ใช้จัดตั้งสถานบริการในถนน 1-3 เส้นในแต่ละจังหวัด และมีความยาวไม่เกิน 500-1,000 เมตร แล้วแต่ความเหมาะสมของพื้นที่ (สยามธุรกิจ , 5 สิงหาคม 2544:32)

จากนั้นเหตุการณ์นี้จึงอยู่ในความสนใจของประชาชน และมีการนำเสนอข่าวอย่างต่อเนื่อง ดังตัวอย่างจากหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 11 มิถุนายน 2544 หน้า 32 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเริ่มน่านโยบายการจัดระเบียบสังคมมาใช้

“โซนนิ่ง.....ผับ....เรค บาร์....คุม วัลรูน ป้องกัน ยาเสพติด...ลดปัญหาสังคมได้แน่หรือ”

เป็นที่ทราบกันดีว่า สถานบริการ หรือ สถานบันเทิงเป็นแหล่งมั่วสุมของเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น ชอบอยู่เป็นหมู่ พวกต้องการแสดงออกอย่างอิสระ และชอบเลียนแบบ มีความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดรุนแรง การกดดันมิให้แสดงออกจะยิ่งสร้างความรู้สึกเก็บกด ก่อให้เกิดพฤติกรรมรุนแรง โดยเฉพาะวัลรูนมีความรู้สึกอยากลองของใหม่อยู่เสมอ จึงทำให้แหล่งบันเทิงสำหรับวัลรูนมีการเปิดสถานบริการขึ้นในแหล่งใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา เพราะผู้ประกอบการเข้าใจว่า วัลรูนจะไม่ติดอยู่กับที่แห่งใดแห่งหนึ่งนานนัก โดยการขาดจิตสำนึกต่อสังคม และหวังประโยชน์ทางการค้ามากเกินไป ไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะตามมา จึงมองเห็นเด็กเป็น ลูกค้า กลุ่มสำคัญที่สามารถชักจูงได้ง่ายโดยอาศัย ช่องโหว่ของกฎหมาย หลีกเลียงกฎหมายประกอบการค้า ในบางกรณีอาจถึงขั้นที่อาศัย อำนาจเงิน ขอผ่อนผัน หรือให้กเว้นการกวดขันบางเรื่อง เช่น อายุของลูกค้า และการเปิดเกินเวลา หากปล่อยให้สถานบริการดำเนินการได้อย่างเสรี โดยไม่ควบคุมดูแล อาจนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรม การบริการทางเพศ ปัญหาครอบครัว โดยเฉพาะปัญหาเสพติดที่นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นทุกที

คังนั้นรัฐบาลจึงกำหนดนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยกวดขันสถานเรียงรมย์ และสถานบริการต่างๆที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ยังไม่เหมาะสม ประกอบกับมีเด็กและเยาวชนเข้าไปเที่ยวเตร่มั่วสุมเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดปัญหาเสพติด กระทรวงมหาดไทย จึงสั่งให้ทุกจังหวัดกำหนด “เขตพื้นที่” (Zoning) สถานบริการ เพื่อกำหนดเขตอันมีปริมณฑลจำกัดในการอนุญาต หรือ

งการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา 5 และมาตรา 7 แห่ง พระราชบัญญัติ พุทธศักราช 2509

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2540) ได้ให้ความหมายการปฏิรูป (reform) ว่า การปฏิรูป มีความหมายว่า การเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไปมีขั้นตอนเป็นระเบียบ อันเป็นการปรับปรุงแก้ไขข้อปฏิบัติที่ผิดพลาด กฎระเบียบที่ปฏิบัติแล้วนอกจากจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ยังก่อให้เกิดโทษและอันตรายแก่ส่วนร่วมด้วย โดยการแก้ไขดังกล่าวเป็นการแก้ไข “ทั้งระบบ” โดยใช้การกระทำภาคปฏิบัติอย่างระบบและเป็นขั้นตอนผ่านความเห็นชอบร่วมกัน โดยหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงใหม่ที่ดีกว่า และเป็นที่ยอมรับได้ของสังคมในภาพรวม

การปฏิรูปลดับเป็นหลักการแก้ปัญหาในระดับประเทศที่ทั่วโลกนิยมใช้กันมากที่สุด จากประวัติศาสตร์ในสมัยประธานาธิบดี แฟรงคลิน ดี รูสเวลท์ เข้าดำรงตำแหน่งเมื่อปี ค.ศ.1933 ประเทศสหรัฐอเมริกาต้องเผชิญกับปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอย่างหนักมาเป็นเวลา 3 ปี แต่เขาสามารถรื้อฟื้นสภาพนั้นให้กลับคืนได้ผ่านการใช้นโยบาย New Deal หรือ นโยบายดำเนินการแบบใหม่ โดยเน้นบทบาทของรัฐบาลกลางในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ และเน้นการจัดระบบเศรษฐกิจเพื่อช่วยลดการว่างงานและได้ทำการปฏิรูปธนาคาร โดยการออกพระราชบัญญัติการธนาคารใหม่ เพื่อแก้ปัญหาวิกฤตด้านการล้มละลายของธนาคารนับร้อยแห่งในขณะนั้นซึ่งผลปรากฏว่าสามารถช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศกลับสู่สภาพปกติได้อย่างรวดเร็ว

ส่วนในประเทศไทย “การปฏิรูป” ได้รับการนำมาใช้แก้ปัญหาและพัฒนาประเทศตั้งแต่สมัยอยุธยา โดยการปฏิรูปครั้งประวัติศาสตร์ของประเทศไทย ได้แก่ การปฏิรูปทางการเมืองและการบริหารของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ซึ่งเกิดขึ้นเพื่อให้สามารถควบคุมอาณาจักรที่ขยายเพิ่มขึ้นได้อย่างเป็นระบบและพัฒนาให้ทันสมัย โดยการพัฒนาโครงสร้างระบบราชการแบ่งเป็นสมุหนายกกับสมุหกลาโหมแทนระบบเวียง วัง คลัง นา ในขณะเดียวกันก็มีการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่น และมีการปฏิรูปสังคมโดยมีการสร้างระบบศักดินาและระบบไพร่ขึ้น เมื่อปฏิรูปแล้วก็ใช้หลักการบริหารเช่นนี้สืบต่อมาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์

การปฏิรูปสังคมเป็นหนึ่งในกระบวนการปฏิรูปครบวงจร อันสืบเนื่องจากลักษณะสังคมไทยหลายประการเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของการปฏิรูปด้านอื่นๆ ในระยะยาวด้วย เพราะหากเปรียบสังคมไทยเป็นคณาหนึ่ง และเปรียบอวัยวะทุกๆ ส่วนเหมือนคนทุกคนในสังคมที่จับจองบางส่วนของร่างกายนั่นอยู่ คนแต่ละคนหรืออวัยวะนั้นต่างก็ทำบทบาทหน้าที่ของตนแตกต่างกัน โดยมีสิ่งที่กำหนดชีวิตให้ไปในทิศทางที่พึงประสงค์ 2 สิ่ง อันได้แก่ มาตรฐานจิตสำนึกแห่งความผิชอบ

ชั่วคิด ในจิตใจของสังคม กับการสั่งงานของสมอง เมื่อสมองสั่งการตามมาตรฐานจิตสำนึกชอบ และอวัยวะต่างๆร่วมมือกระทำตาม ร่างกายนั้นก็พัฒนาตามที่ตนพึงประสงค์ แต่หากอวัยวะไม่เชื่อฟังสมอง หรือสมองสั่งการแตกต่างจากมาตรฐาน นั้นย่อมเป็นสัญญาณบอกเหตุว่ามีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น อันส่งผลให้ร่างกายทำงานผิดปกติไปด้วย นอกจากนี้อวัยวะแต่ละอย่างก็สามารถทำหน้าที่แทนกันได้หรือแม้แทนกันได้ดีไม่ได้ดีที่สุด

เราจะเห็นว่าทุกอวัยวะต้องทำตามบทบาทหน้าที่ของตนและแต่ละบทบาทต่างก็มีความสำคัญเหมือนกันหมด เพราะว่ายู่ในร่างกายเดียวกัน จะขาดอวัยวะใดอวัยวะหนึ่งไม่ได้ หรือจะใช้อวัยวะอื่นทำหน้าที่แทนกันก็ทำได้ไม่ได้ดีที่สุด สังคมก็เช่นเดียวกัน กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎเกณฑ์ศีลธรรมและคุณธรรมจริยธรรม อาจเปรียบเสมือนมาตรฐานแห่งจิตสำนึกของความผิดชอบชั่วดีที่อยู่ในชีวิตของบุคคลนั้น สมองได้แก่กลุ่มผู้นำและสถาบันทางสังคมด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสถาบันครอบครัว สถาบันการเมือง สถาบันการเมือง สถาบันสื่อมวลชน และสถาบันหลักอื่นๆ ทำหน้าที่เป็น “มันสมอง” ในการนำทิศทางสังคมด้านต่างๆ ส่วนประชาชนต่างก็เป็นอวัยวะต่างๆที่ต้องทำหน้าที่ของตนเอง และอวัยวะทุกส่วนต้องทำงานสอดคล้องกับที่สมองสั่งการ ดังนั้นการที่สังคมจะต้องทำหน้าที่ของตนอย่างมีระบบระเบียบ ทุกคนต้องรู้จักหน้าที่ของตนเอง และดำเนินตามทิศทางหรือวิสัยทัศน์ที่ผู้นำกำหนด ภายใต้กรอบของกฎเกณฑ์สังคมที่ถูกต้อง สอดคล้องและประสานกันอย่างมีประสิทธิภาพ

สภาพสังคมไทยปัจจุบันได้เกิดพฤติกรรม “ถ่วง” หรือจุดรั้งสังคมมิให้พัฒนาก้าวหน้าไปได้ เพราะลักษณะนิสัย ค่านิยม และพฤติกรรมหลายประการของสังคมที่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคมจนกลายเป็นวิถีชีวิตปกติของคนในสังคมไทย ทั้งๆที่ในความเป็นจริงพฤติกรรมดังกล่าวกำลังเป็นเหตุให้สังคมไทยก้าวเข้าไปสู่ความด้อยพัฒนามากขึ้นโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2540)

ศิริรัตน์ แอดสกูล (2544) ได้ให้ความหมายของการจัดระเบียบทางสังคมว่า การจัดระเบียบสังคม (social organization) หมายถึงการทำให้เกิดความมีระเบียบขึ้นในสังคมมนุษย์ ตามความหมายของพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้กล่าวไว้ว่าการจัดระเบียบทางสังคมหรือองค์กรทางสังคม หมายถึง การจัดหน่วย หรือกลุ่มของสังคมเป็นส่วนย่อยอย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงเรื่องเพศ อายุ เครือญาติ อาชีพ ทรัพย์สิน เอกสิทธิ์ อำนาจ สถานภาพ ฯลฯ แต่ละส่วนย่อยมีหน้าที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน โดยมีแบบอย่างกฎหมาย ระเบียบรวมถึงประเพณี เป็นแนวดำเนินหรือปฏิบัติ สังคม

ต่างๆเมื่อมองในแง่สังคมวิทยาสามารถตีความได้ว่า สังคมก็คือระบบองค์การที่ซับซ้อนนั่นเอง (ศิริรัตน์ แอดสกูล ,2544:64)

คำว่าระเบียบสังคมนั้น กินเนื้อที่กว้างขวางมาก การทิ้งขยะตามท้องถนน ก็เป็นระเบียบของสังคม การเมาแล้วไม่ขับก็อาจจะจัดว่าเป็นระเบียบของสังคม รวมถึงการไม่ใช้ยาเสพติด ไม่ทำลายข้าวของสาธารณะ ฯลฯ

วิธีการควบคุมสังคมให้มีระเบียบนั้น ได้แก่การจับปรับ การปราบ การปราม ซึ่งแสดงว่าคนเราพร้อมจะผิดระเบียบอยู่แล้ว จึงต้องหาอะไรมาควบคุมให้เข้าสู่การมีระเบียบซึ่งก็คือการบังคับ ไม่ใช่ความสมัครใจ

“สังคมไทยมีลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัย จะตามสบายกันมานาน เข้มงวดเอาจริงเป็นพักๆ แล้วปล่อยปละละเลยเป็นพักๆ(ใหญ่) เหมือนเดิม” (วิรัตน์ โคอารีย์มิตร , 2544)

ระเบียบสังคมมีความหมายกว้างขวางมาก จึงอยากทราบว่า การจัดระเบียบสังคมในยุครมต. ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์ ครอบคลุมความหมายอะไร อย่างไรบ้าง โดยศึกษาจากการนำเสนอเนื้อหาของหนังสือพิมพ์

เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้วว่า การสื่อสารกับสังคมไม่สามารถแยกจากกันได้โดยเด็ดขาด การสื่อสารจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอควบคู่กันไปกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดนิ่ง นักสังคมศาสตร์จะมองการสื่อสาร เป็นส่วนประกอบหนึ่งของสังคม เมื่อมีสังคม การสื่อสารก็มีความไปด้วย แต่ถ้ามองโดยนักนิเทศศาสตร์หรือนักสื่อสาร ก็จะพิจารณาว่าการสื่อสารเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดสังคมหรือทำให้สังคมมีการเปลี่ยนแปลง

เพราะฉะนั้น การเปลี่ยนแปลงใดๆในสังคมย่อมมีการสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาสังคมทุกรูปแบบ การสื่อสาร ย่อมเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้เกิดพัฒนานั้น ได้รับความสำเร็จ(จุมพล รอดคำดี ,2532:4)

สื่อมวลชน โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เป็นสถาบันที่สำคัญ มีหน้าที่และบทบาทในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากมีบทบาทเป็นตัวกลางระหว่างประชาชนและรัฐบาล โดยเป็นช่องทางในการเสนอข้อมูลข่าวสารต่างๆที่เกี่ยวกับการตัดสินใจและนโยบายของรัฐบาลให้ประชาชนได้รับรู้ และในขณะเดียวกันก็เป็นกระบวนการในการนำเอาข้อเรียกร้องและความต้องการของประชาชนไปสู่รัฐบาล ที่จะทำให้เกิดการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจของรัฐบาล สอดคล้องและสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนได้ดี (อรพินท์ ศรีอมรเลิศ ,2542:5)

การนำเสนอเนื้อหาการจัดระเบียบสังคมในหนังสือพิมพ์ไทย เป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคนในสังคมไทยทุกคน โดยเฉพาะการจัดระเบียบสังคมนี้เป็นนโยบายระดับประเทศ สาธารณชนจึงให้ความสนใจกับเหตุการณ์นี้เป็นอย่างมาก

“การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมจะทำให้วิถีชีวิตของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีชีวิตแบบใหม่ที่ซับซ้อนขึ้น ประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีการศึกษาสูงขึ้น เป็นผลให้ประชาชนเกิดความสำนึก ความคาดหวัง และความต้องการการตอบสนองต่อผลประโยชน์ของตนมากขึ้น” (อรพินท์ ศรีอมรเลิศ ,2542:5)

ข่าวสารและเนื้อหาเรื่องการจัดระเบียบสังคมที่สาธารณชนได้รับก็อาจจัดเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะมีผลกระทบต่อความร่วมมือของประชาชน เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตาม เนื้อหาการจัดระเบียบสังคมนี้ เป็นกรณีที่มีข้อขัดแย้ง การวิพากษ์วิจารณ์ในวงกว้าง ด้วยเหตุของความคิดเห็นของผู้คนในสังคมมีอยู่หลากหลายประการ ซึ่งส่วนใหญ่ที่ห้วงใยสังคมได้ออกมาสนับสนุนอย่างกว้างขวาง แต่ในขณะเดียวกันก็มีผู้ที่คัดค้านนโยบายดังกล่าวเช่นกัน จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษาการนำเสนอเนื้อหาการจัดระเบียบสังคมในหนังสือพิมพ์ไทยอย่างยิ่ง ซึ่งถือได้ว่าหนังสือพิมพ์ได้ทำบทบาทหน้าที่ที่สำคัญหลายประการในการให้ความสำคัญกับนโยบายการจัดระเบียบสังคมนี้ นอกจากนี้จะทำให้ทราบถึงประเด็นการนำเสนอและความคิดเห็นที่หลากหลายของบุคคลหลายฝ่ายที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์อีกด้วย

คำถามนำวิจัย

1. หนังสือพิมพ์นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคมในรูปแบบและประเด็นใดบ้าง
2. เนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับเรื่องการจัดระเบียบสังคม มีการสนับสนุนและคัดค้านอย่างไรบ้าง
3. การนำเสนอเนื้อหาการจัดระเบียบสังคมนั้น หนังสือพิมพ์ได้ทำหน้าที่อย่างไรบ้าง
4. ความคิดเห็นของบุคคลระดับผู้นำความคิดเห็นในสังคมต่อเนื้อหาการจัดระเบียบสังคมจากหนังสือพิมพ์เป็นอย่างไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงศักยภาพของบทบาทของหนังสือพิมพ์ในการผลักดันประเด็นที่เป็นระดับนโยบายของประเทศให้เป็นที่เข้าใจและยอมรับ ตลอดจนการนำไปปฏิบัติ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อยุทธศาสตร์ในด้านอื่นต่อไป
2. ผลการวิจัยที่ได้สามารถใช้เป็นประโยชน์ต่อหนังสือพิมพ์ ในการพัฒนาการนำเสนอ เนื้อหา ข้อมูล ข่าวสารที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาประเทศ